

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru duocrea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplănei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat și la loterie

TRIBUNA

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Aprilie 1901 v. încep noue abonamente lunare, ouartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi ou reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, oare începe ou prima și se termină ou ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.
Abonamentul trimestral . . . 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abonenți, oa adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în oare li-s'a trimis „Tribuna” până aoum.

Administrațiunea

Probleme actuale în viața noastră națională.

II.

(*). Să poate vorbi despre condițiile noastre de viață politică înainte de 1848? Să poate vorbi despre poporul nostru ca fiind în posesiunea de fapt și nu numai de drept cel puțin a unui minim de libertăți publice sau baremi individuale? Să poate stabili măcar atât că noi Românii ne găsim pe aceeași treaptă de iobăgie ca și celelalte popoare medievale și că soarta noastră n'a fost de zece ori mai cumplită decât bună-oară a Sécuiilor iobagi?

Nici una din aceste întrebări nu se poate învrednici de un răspuns afirmativ. Acei cari cunosc fie și numai pe deasupra istoria evoluției noastre etnice înainte de 1848, în loc de a putea să se mângâie că soarta poporului nostru n'a fost mai rea decât soarta altor popoare iobage — se înfioară de durere trebuind să mărturisească tocmai contrarul: a fost cea mai rea în comparație cu soarta iobagilor de altă naționalitate!

Nu numai atât. Soarta poporului român din patrie până la 1848 este un martiriu din cele mai înfricoșate pe cari le cunoaște istoria universală. Încălcați și jefuiți și mal-

tratați și trecuți prin sabie și prin foc de tot puhoiul de popoare sâlbăvite cari s'au revărsat peste mândra și înfloritoare Dacia felix de odinioară; ajunși pe urmă, prin tradarea străinilor căror ne-am încredut, robi și ai Maghiarilor și ai Sașilor, ear' când acestia cădeau înfrânți de vrășmașii din afară, atunci dați pe mâna barbariei turcești pentru-ca tot noi să plătim tributul, tot noi să îndurăm și chinurile spre cruțarea stăpânilor noștri feroși de altă-dată — acesta-i cursul vieții de tragedie a poporului nostru în cele mai multe veacuri din trecut. Când se cereau sacrificii pentru țeară sau pentru cei-ce sugeau din inima țării fără să se mai sature, toate hoardele de tirani știau pe biet poporul român că-i bun de exploatat ca vita cea grasă și blândă. Însă când brațele românești salvau țeara, când regi se suiră pe tron din opinea românească și miile de Români cădeau morți pe câmpiile de luptă pentru gloria țării și pentru salvarea creștinătății, atunci noi Românii nu existam în pomenirea străinilor și tot ceea-ce noi săvârșeam era stabilit ca fiind săvârșit de alții și gloria noastră avea să încunune capetele străinilor... O vitează armată de glorioși anonimi, eată ce eram noi în luptele veacurilor trecute; o turmă de oameni buni de întrebuințat la ori-ce muncă și minunat de exploatat până la mieduvă — acestia eram noi în „viața politică” a țării.

Nimic nu ni-se da, totul ni-se lua — eată tratamentul cărui am fost supuși veacuri peste veacuri.

În asemenea împrejurări oribile, cum s'ar mai și putea imagina fie și o singură licărire de viață publică românească în veacurile trecute, mai ales când oamenii noștri nobili și înghiteau străinii ear' până și unicul adăpost al naționalității noastre — biserica — nu era scutită de încălcările puternicilor și de veninoasele lor împilări?

Cât au ținut tenebroasele vremi ale evului mediu, când popoarele erau nicovale ear' puținii puternici ciocanul, poporul nostru n'ar fi putut să-și manifeste viața sa națională altcum decât prin conservarea caracterului său etnic, chiar nici atunci când soarta lui n'ar fi fost mai spăimântătoare ca soarta celorlalte popoare de iloi! Și trebuie să admirăm cu drept cuvânt trecutele generații românești și nici umbră de exagerare nu-i de reproșat în admirația noastră față cu tenacitatea și față cu vigoarea fenomenală a poporului de a-și păstra intact temperamentul seu național, limba, legea, obiceiurile, portul și datinile sale străbune, cu un cuvânt toate caracterele ființei etnice proprii, în ciuda tuturor ne mai pomenitorilor împilări și persecuțiilor ale vrășmașilor de tot soiul: politici, religioși, economici, sociali.

Astfel nu poate încăpea nici o mirare, dacă abia pe la începutul veacului celui de al XVIII-lea începe a se manifesta și poporul român ca o individualitate cu aspirații și cu tendințe naționale în viața patriei noastre.

Cea dintâi schinteiere luminoasă și puternică de aspirații naționale românești — fenomen de-apururi binecuvântat în istoria luptelor

poporului român — este epoca activității uriașe și superbe a fericitorului, dar' nefericitului mare episcop Ioan Inocențiu Clain. Stăruințele și luptele monumentale ale acestui episcop-martir, desfășurate atât pe vremea împăratului Carol al VI-lea, cât și pe timpul domniei împărătesei Maria Teresia, în favoarea libertăților publice și individuale ale poporului român și pentru încetarea nedreptăților îngrozitoare, cari aveam să le suferim dela cele doue națiuni privilegiate, Sașii și Maghiarii, — constituie stânca, din care va țigni de aci înainte isvorul de viață reacționară al poporului român.

În scurtă vreme, la 1784, mișcarea sguđuitoare a revoluției lui Horia urmează ca să dovedească prin sânge și prin foc, cât de întemeiate fuseseră petițiile și luptele pacifice ale blândului, dar' energicului apostol Inocențiu Clain. Provoacă în prima linie de sclăvia economică diavolească în care zăceau Românii, revoluția lui Horia reprezintă la noi cea dintâi mișcare pur românească, având scopul de a elupta prin faptă drepturile poporului român și totodată umblările lui Horia pe la Viena și credința Românilor în Împărat ridică împede generațiilor noastre viitoare calea de urmat în politica națională română. Sfirșitul tragic al acestei revoluții agrare, a cărei amintire nu va pute să se stingă niciodată din vatra însuflețirii naționale a Românilor, ori-cât a fost de cumplit, n'a putut să înăbușe pentru multă vreme conștiința deșteptată a poporului român și dorul seu de libertate și de lumină.

Șapte ani după revoluția lui Horia, la 1791, actul politic memorabil cunoscut sub numirea de „Supplex libellus Valachorum” vine să ridice o nouă citadelă în istoria noastră politică și să deschidă un drum larg viitoarelor lupte ale poporului român.

Pretensiunile modeste ale acestei suplice redactată și înaintată la Viena în frățească înțelegere de către cei doi episcopi români greco-catolici Ioan Bob și greco-orientalul Gherasim Adamovici, ne arată starea cum nu se poate mai deplorabilă a Românilor, lipsiți de ori-ce drepturi și despoiați până și de umbra posibilității unor condiții de viață publică.

Să știe însă, că nici demersul pacinic și înțelept al episcopilor români n'a provocat alt rezultat decât o prigonire și mai sâlbatică a Românilor pe toate țărmurile vieții publice.

Dar' semnul dumnezeesc al deșteptării naționale se ivise și pentru Români și dorul și voința neamului nostru după lumină și după libertate nu mai pot fi spulberate. De aci înainte, Românii se deșteaptă tot mai mult în năsuințele lor culturale și naționale, ear' deșteptarea aceasta își găsește strălucita expresiune în activitatea celor trei lăcuferi nemuritori ai culturii noastre naționale Clain-Sincai-Maior și pe urmă în munca marelui deșteptător al României George Lazar, cari toți la oaltă reprezintă gigânții cari au pus temelile definitive ale vieții noastre culturale și naționale.

Chemarea femeii nu este de a deveni nevastă și mamă cât timp propulsiunea simțurilor din năuntrul și ideile de virtute și scopuri înalte n'o îmbie, pe câtă vreme chemarea omului e de a deveni bărbat și tată. Din vederile lui de guvernare trebuie isgonit principiul de a înălțura prin ori-ce cale pe noi veniți, contrariu legea trebuie să intervie fără considerație și să-i aducă pe calea adevărului, împlinind astfel lacuna strecurată prin educația de familie.

Dorința unei femei ca plămăuire dumnezească trebuie să fie numai: virtute, muncă și o bunăvoință înfinită. Numai cultivarea acestor calități o fac neperitoare, pe ele se clădește adevărata viață casnică, punând la baza națiunei peatră filosofală, pe care se va înălța triumfătoare și de unde ca o regină să împrăștie din belșug prin secole, coborâtorilor sei, harurile sale.

O adevărată femeie trebuie să fie cel mai plăcut și suav lucru de sub cer, după-cum genialul Shakespeare o descrie.

Oh, femeie, încântătoare femeie! Natura te-a făcut să îndulcești pe om. Noi șntem aspri cu tine, pe când ăngerii s'ar simți mândri a te privi. În tine găsim tot ce cerul a putut da: o minunată strălucire, neprihănire și adevăr, vecinică veselie și o nesfârșită iubire.

Sibiu, 5 Aprilie 1901.

Corpurile legiuitoare române se întrunesc în sesiune ordinară mâine în 6 Aprilie n. (24 Martie v.) În nouele camere guvernului dispune de o imensă majoritate. Eată rezultatele finale ale alegerilor: Din 112 de mandate pentru senat, 107 au fost obținute de senatori guvernamentali, ear' în cameră au fost aleși 177 de deputați guvernamentali din numărul total de 183 al deputaților. Au fost aleși toți miniștrii: Sturdza în 3 cercuri, Stoicescu, Ionel Brătianu, Harel și Aurelianu în câte 2 cercuri, așa, că după opțiune se vor face alegeri suplatorii în 6 cercuri.

Din opoziție au fost aleși între alții Teodor Rosetti și P. Missir (junimisti) pentru senat, P. P. Carp și Al. Marghiloman pentru cameră, pe când conservatorii G. Gr. Cantacuzino și Tache Ionescu n'au obținut mandate, ceea-ce este în paguba legislațiunii României. În senat a mai fost ales un liberal disident și în cameră radicalul G. Panu.

După-cum se vorbește în cercurile guvernamentale, deja în ziua deschiderii parlamentului proiectul de bug get va fi depus pe biroul camerei.

Incompatibilitatea și comitatele. Mișcarea de justificare a parlamentului maghiar a început și prin comitate. Așa, zilele trecute, comitatul Pojun, în ședința sa de primăvară a decis trimiterea unei adrese parlamentului, în care salută proiectul de incompatibilitate și cere luarea celor mai stricte măsuri pentru curățirea dietei de elementele incompatibile. Totodată a hotărât, că adresa să fie trimisă tuturor comitatelor din țeară spre aderare.**Delegațiunile.** Foile vieneze aduc știrea, că ședințele delegațiilor se vor începe prin 15—20 Maiu.**Împăratul Wilhelm contra agrarilor.** Din Berlin se telegează, că împăratul Wilhelm cu ocaziunea recepțiunii preșidenției camerei prusice, a criticat în mod foarte aspru agitația pornită de partidul agrar, declarând, că ridicarea vămii pe cereale mai sus de cinci mărci este absolut eschisă. Până când conservatorii nu vor înghiți proiectul de canal, nu va subscrie tarifa vamală, și atunci numai acele tarife le va întâri, cari îi convin lui. Aceste declarațiuni au produs mare senzație în toate părțile, deși sunt primite cu rezervă.

Calăuzirea pașilor celor-ce încearcă a confirma supusele genialului Shakespeare în viitor nu se găsește în vorbe goale, de paradă și în umbra celor intereseși a adormi simțurile și nici în lecturi banale și viețuși duse în nepăsare; ci în muncă, în înfruptarea minții și înimii cu tot ce-i folositor, adevăr, frumos și măreț; virtuți care se câștigă prin lecturi serioase, morale, de interes social și de progres, singurele surse care înalță pe cei slabi.

Trecând la o altă ordine de idei să cercetăm pe cât este posibil, cauzele pentru care unele femei nu îndrăznesc să se mărite. Neapărat, aceste cauze fiind numeroase și variate, voiu schița câteva, mai mult decât analiza.

Promotorul acestor cauze sunt condițiunile sociale însăși și economice, pe care specialiștii trebuie să le cerceteze deapropo și a stărui în stîrpirea răului care molipsește societatea.

Sunt o seamă de oameni din toate clasele, și mai ales din păturile de sus și mijloii, care nu pot suferi nici pe nevastă și nici copii, și ca corolar nici femeia pe care o privește mai mult din punct de vedere de interes. Și dacă o parte din acești oameni se căsătoresc, fac aceasta mai mult din conveniență socială, ear' nici de cum din punctul de vedere înalt al căsătoriei. În creșterul

Unde au ajuns Maghiarii? Nimic nu se întâmplă în Ungaria din partea majorității maghiare, a catolicilor, fără ca să nu fie batjocorit și persiflat de presa jidană. Astfel zilele trecute titolul conte Zichy oarbă a ținut în cercul catolic din Budapesta a vorbirii, în care a accentuat necesitatea reorganizării societății catolice din Ungaria. O idee de altfel foarte sănătoasă și îndreptățită, mai ales astăzi, când demoralizarea crește pe zi ce merge, luând proporțiuni înspăimântătoare. Și ce se vezi? Întreaga presa jidană, dar' în special Evreii dela Budapesta Naplo' tăbăresc asupra contelui Zichy, spunându-i cu un cinism revoltător, că în Ungaria — nici nu există vre-o societate catolică, deci n'are ce organiza! La loc de frunte își bate joc foala evreiască de catolicii maghiari, făcându-i ultramontani, reacționari etc., pentru-că vorbesc de catolicism! — E tristă soarta, la care au ajuns Ungurii în țeara lor, în urma omnipotenței evreiești, dar' îi merită soarta. Cine se aliază cu liftele jidane, supoarte și batjocura lor.

Un mare antisemit și prieten al Burilor. Distinsul publicist francez Rochefort, a declarat următoarele colaboratorului unei foi vieneze: »Vă mirați, că eu ca republican am devenit acum antisemit? Trebuie să știți, că un bărbat, care atrage asupra sa atențiunea publică, îndată este înghățat de Evrei, cari îi solicitează activitatea în favorul lor. Eu am avut destulă parte de Evrei.

»Ași pute scrie o carte voluminoasă despre felul, cum banda aceasta m'a furat și m'a înșelat. Ca republican s'nt dator să fiu mai înainte de toate Francez, care-și iubește patria. Astăzi ne aflăm în luptă contra cutropirilor bandei de Evrei cosmopoliti și de socialiști internaționali. Cunoașteți întâmplările din Marsilia. Cel mai frumos și mai înfloritor oraș comercial al lumii este pe cale de a fi nimicit de oardele colective și internaționale.

Rochefort vorbi apoi despre scopul călătoriei sale la Haga. »Causa Burilor — zise el — înocă nu este pierdută. Dar' e timpul, ca amicii Burilor să le sară într'ajutor. Acest ajutor însă eu nu-l aștept dela înființarea de comitate, în cari se țin vorbiri frumoase, ci trebuie să câștigăm grabnice și mari ajutoare în bani pentru orfanii și văduvele luptătorilor Buri. Într-o conferință ținută la Haga am stabilit un plan, care ne-ar aduna 25 milioane de franci. Anume aranjarea unei loterii internaționale, a cărei residență însă să nu fie nici în Franța, nici în Olanda, ci în Lausanne. Un bancher creștin ne garantează cele 25 de milioane și-și ia asupra întreaga acțiune de loterie. Losurile ar avă să fie de câte 1 și 2 franci. Ne mai lipsește numai spriginul moral al unui comitat internațional, format din politicieni distinși ai tuturor țărilor amice Burilor. Întrarea în acest comitet nu are să fie împreună cu micul un fel de îndatoriri materiale.

FOIȚA „TRIBUNEI“

FEMEIA ȘI CĂSĂTORIA.

Femeia dă viață omenirii. Femeia mamă este sâmburele familiei și fără ea societatea și omenirea nu pot dăinui. A fi femeie, în înțelesul propriu al cuvântului, e lucru greu; a fi nevastă și mamă, e ușor când rolul nu e înțeles. Ori-care femeie poate fi și una și alta; dar' câte își înțeleg în adevăr chemarea?

Condițiunea primordială ca femeia să fie desvîrșită, se resumă în a fi ăngerul casei. Inima, iubirea de familie și munca casnică, cum și ori-ce se ține de femeie, se nu fie covîrșite de nimic rău. Pe frunte, în inimă și în fapte, să se cetească castitatea, sinceritatea, adevărul și caritatea, ear' în viața casnică să fie îndulcitoarea necazurilor și durerilor sau suferințelor bărbatului și familiei. Bunătatea inimei se vindece rana sufletului sbucumat și prin privirile mângăitoare se aline durerile, ear' prin atingere se dă viață. Când femeia va înțelege aceasta atunci va fi cultă, odăvlelor vor fi în adevăr temelii națiunei și sprijinul țării, ear' bărbaii o vor idolatriza. Acest imperiu sublim nu se

poate cuceri prin forță, căpătând puteri bărbătești, ci prin însăși delicatețea născută în femeie, prin lucruri bine chibzuite și prin cultivarea inimei și minții. Pentru a cuceri acest imperiu, bărbaii luminați înșiși trebuie să dea tot concursul lor desinteresat.

Mulți privesc femeia ca o proprietate a bărbatului, incapabilă de ori-ce acțiune proprie, făcută numai pentru el, destinată ca să găsească numai în el scopul și răzămul, ca-și-când ea n'ar avă suflet, conștiință sau libertate morală, într'un cuvânt nimic dumnezeesc. Această credință sau idee e păgână, în contra prescripțiilor dogmelor și credințelor creștinești și un act de gândire înjositor pentru cea mai plăcută creatură dumnezească.

Femeia e făcută să luereze pe calea largă-nobilită, proprie sexului și individualității, să servească pe cât mai mult familia omenescă, din care face parte, fie prin creșterea copiilor ei, fie împrăștiind lumina cunoștințelor de care numai sufletele delicate și simțitoare sunt capabile; să glorifice pe Dumnezeu, făptuitorul ei și al tuturor și să meargă pe cărarea virtuții și castității pentru care căsătoria nu cere numai: de a fi căsătorită, a avă un adăpost sub care patimile să se deslănțuească și lumea știutoare să le ierte, să le treacă; ci de a fi ca un ănger dumnezeesc.

Armata comună și Maghiarii.

Nu odată am avut ocaziunea să constatăm felul de a judeca al Maghiarilor atunci, când se ocupă cu Austria și logica urmată de ei când e vorba de stările din Ungaria. Metodul de-a prezenta Austria ca absolutistă, ear' guvernul austriac ca fiind un organ al șovinismului pangerman, e vechiu în tactica de luptă a compatrioților noștri unguri.

Lupta ce se desfășură în Austria pe chestia națională, politicienii unguri o află justificată și naturală. Ear' tendența popoarelor nemaghiare dela noi spre o viață națională neafirmată, o califică de »tradare», de »gravitațiune» în afară și de îndreptată contra »unității statului național maghiar».

Această falsă măsură în cumpănirea sistemelor politice din cele două părți ale Monarhiei, ușor poate fi înțeleasă dacă ne gândim la rîvna fără margini a Maghiarilor de a se pune ei ca conducători în fruntea afacerilor Monarhiei.

Nu de mult am auzit pe Ugron Gábor pretinzând sus și tare în parlament, ca în armată să fie introdus *spiritul național maghiar*.

Acum, când ministrul comun de război a scos la iveală statistica oficială despre naționalitățile din armata comună, foile maghiare din nou își ridică glasul contra Austriei și în special contra lui Krieghammer, care a edat o statistică corectă, arătând adevărata proporție națională în armata comună.

Ceea-ce-i jignește mai mult pe șovinii Unguri este faptul, că după statistica publicată de Krieghammer, numărul lor în armata comună, împreună cu contingentul dat de elementele relegate, abia se uroă la 120 mii, un număr cu totul disparent față cu grandomana pretensiune ca *spiritul național* al armatei să fie cel maghiar *barem* în regimentele staționate pe teritoriul Ungariei.

Îi mai doare mult pe Unguri constatarea, că numărul Românilor din armata comună atinge cifra frumoasă de 48.000. Această cifră e cu atât mai jignitoare pentru Unguri, fiindcă bine știu ei, că la honvezime, conduși și aici de șovinismul național, recrutează în parte preponderant tineret de naționalitate nemaghiară, așa, că cea mai mare parte a honvezimii e compusă din Români, Slovaci, Nemți, Sârbi, Ruteni, Șocași etc. afară de Croația, care își are honvezimea ei proprie, cu limba de comandă croată.

Ungurii, obișnuiți cu modul lor special de a face statistică, se așteptau, că toți soldații recrutați din Ungaria vor fi induși în statistică ca *Maghiari* întrecând astfel numărul *Germanilor din Austria*, care și față de Slavi rămâne mai mic și deci simțindu-se apoi cu atât mai îndreptății de a pretinde *spirit maghiar* în armată.

Ideile sulate de Unguri în chestiunea naționalismului armatei comune, la aparență par ridicole, sînt și hazlie fără îndoială, dar' trebuie să reflectăm asupra lor, căci, cunoscînd nebunia Ungurilor în pretențiunile lor șovinite, ne putem aștepta la ori-ce din partea lor, și bine știut este, că *introducerea zănezii naționale în armată ar însemna cel mai mare pericol, ar fi egală cu ruinarea monarhiei noastre*.

E imposibil să nu se gîndească Ungurii la acest pericol de stat, când cu o așa de mare perseverență insistă la înjghebarea luptei de rasă în armată. Și poate chiar pentru *slăbirea monarhiei* lucrează ei în această direcțiune, ca astfel folosindu-se de vre-o eventuală *încurătură a țelurilor politice* să mai stoarcă concesiuni, pentru-ca apoi în bună tihnă să continue lupta de exterminare a tot ce nu poartă patentul maghiarismului în Ungaria.

Austro-Ungaria numai până atunci poate fi tare și mare, până — când — în armată va domni iubirea de patrie și tron, stîmă și *spiritul de armonie între soldații de diferite naționalități*, ear' *tendența de desnaționalizare va rămîne necunoscută și politica străină*.

Căci e cea mai mare nebulie politică a crede, că 174.000 Cehi, 76.000 Poloni și aproape tot atîția Ruteni, apoi 77.000 Croați, 48.000 Români și 28.000 Slovaci ar pute fi germanizați ori maghiarizați în timpul scurt de serviciu militar. O încercare de felul acesta ar produce numai ură și neînțelegere în armată și s'ar răsbuna în modul cel mai sumplit.

Sînt zădarnice deci reeriminările ziarului »Budapesti Hirlap», făcute la adresa ministrului comun de război. Sînt ridicole întrebările ce 'și-le pune: Ce e armata noastră comună? E armată națională, sau de naționalități? E armată de stat sau o ceată de mercenari a domnitorului? Răspuns la aceste întrebări îi dă *statistica* compusă în sensul ordinațiunilor generalului Krieghammer. Nu e nici a Ungurilor, nici a Nemților, nu e slavă, nici polonă, fără e armata tuturor naționalităților, din care se compune *monarhia austro-ungară* și numai până atunci va rămîne Austro-Ungaria putere mare europeană, până-cînd armata ei va rămîne ceea-ce astăzi este, până-cînd limba și naționalitatea fiecărui soldat, pe lângă păstrarea limbii unitare de comandă — va fi respectată și politica șovinistă de desnaționalizare va rămîne necunoscută în armată.

Este o dovadă puternică svircolirea șovinistă a Ungurilor și în chestiile de apărare comună, că ei sînt cel mai periculos element din monarhie, că loialitatea și dinasticismul atât de mult accentuat de ei, este numai o prefăcătorie, numai un mijloc de seducere a primului factor constituțional, a *coroanei*.

—r.

Un protopop vrednic.

În ultima ședință plenară a consistorului arhiepiscopesc din Sibiu s'a în-cuviințat cererea de trecere în pensiu-ne — din motive sanitare — a protopopului tractului Mercuriei dl *Ioan Droc*.

Treizeci și opt de ani a stat în serviciul bisericii dl protopop Droc, lucrînd cu vrednicie și cu rezultate îmbucurătoare pe terenul bisericesc și național și aducînd astfel serviciu însemnat bisericii și neamului său.

Eată pe scurt schițată activitatea sa și faptele sale vrednice, făcute pentru înaintarea binelui de obște și a poporului încredințat conducerii sale:

În anul 1863 a intrat în serviciul bisericii, fiind instituit catechet la școalele din Rășinari, și la 14/26 Martie 1864 a fost chirotonit preot din partea arhiepiscopului Andrei Șaguna și denumit capelan pe lângă tatăl său, paroh în Rășinari. Oficiul de catechet l'a provăzută spre mulțumirea poporului și a autorităților competente până la finea anului școlar 1871/72. La 1 Iulie 1872 l'a instituit ven. consistor prin decretul său nr. 580 de administrator tractul în protopopiatul Mercuriei. La 1874 răspunzînd parohului Nistor Flăgeriu din Mercuria a fost ales și întărit și de paroh al parohiei centrale; ear' în urma alegerii dl protopop efectuată la 5 Noemvrie 1883 a fost denumit în mod definitiv la postul de protopresbiter al numitului tract.

La venirea sa la Mercuria aflînd pompoasă biserică de acolo neisprăvită, a donat în scopul terminării aceleia în prezența comitetului parohial de atunci 1000 cor., cu cari bani s'a continuat lucrarea și mai luîndu-se 2000 cor., împrumut dela »Albina», s'a terminat zidirea bisericii și la 5 Noemvrie 1873 s'a și deschis și sfîșit prin arhimandritul și vicarul arhiepiscopesc de atunci Nicolae Popea, ca delegat al metropolitului Andrei.

La încheierea socotelilor bisericii cu finea anului 1872 a rămas o datorie de achitat pentru zidirea bisericii de peste 20.000 cor., contrasă ca împrumut, înainte de a fi numit de paroh și protopop dl Droc.

După mai mulți ani, acele datorii s'au achitat o parte prin ajutoarele din fundațiunea fericiutului »Șaguna», ear' o parte prin părintele-protopop Droc care a iertat comunei o pretensiune a sa de peste 6000 cor., recunoscută atât din partea consistorului, cât și din partea forurilor judecătorești-civile. Dovadă despre aceasta rezoluțiunea consist. din 14 Martie 1898 nr. 2243 ep.

Afară de acestea a mai dat dela sine în mai multe rînduri earăși suma de vre-o 1000 coroane, la repararea bisericii, la procurarea de cărți, vestimente și odoare bisericești.

Prin cuvîntări dese în Dumineci și sîrbători, ținute la biserică și la diferite ocaziuni, a contribuit la creșterea poporului bisericește, îndemnîndu-l și sfătîindu-l la o viață religioasă-morală, care mai nainte îi lipsea aproape cu totul.

A înființat în Mercuria prin multă muncă și luptă o școală înzestrată cu buni învățători, acurînd cu spriginul fostului prim-petru Petru Drăgits, un edificiu propriu de școală.

Ca conducător al tractului problema cea mai de căpetenie i-l-a fost ridicarea preoțimii la o treaptă mai înaltă, ridicarea învățămîntului popular, sporirea și crearea de fonduri parohiale.

La venirea sa în tract aflat preoțimea cu puține excepțiuni, ce e drept, cu foarte puțină școală, dar' cu evlavie și cinste și concredință în interesele turmei păstorite.

În decursul timpului s'a premenit preoțimea astfel, încît astăzi avem acolo

o preoțime înzestrată și cu cunoștințele de lipsă și mai animată pentru interesele publice bisericești.

În privința școlară la mergerea sa la Mercuria dl Droc nu a sflat o singură școală, care cît de cît se poată arăta ceva progres, și aceasta din cauză, că învățătorii n'aveau nici cea mai elementară calificățiune.

Pentru a ridica învățămîntul prin o calificățiune oare-care a învățătorilor, a întrunit la Mercuria în anul 1873 pe toți învățătorii dela școalele din tract la un curs de 6 săptămîni, în care li-s'a predat obiectele de învățămînt mai de căpetenie și li-s'a arătat metoda propunerii acelor.

Acest curs a avut foarte bun rezultat, căci învățătorii lucrau acum cu un spor mai vedit. Pentru ținerea acestui curs veneratul consistor prin rescriptul său din 19 Ianuarie 1874 nr. 170 i-a și exprimat plăcerea sa.

Pentru cîștigarea de învățători calificăți, cu multă greutate a ridicat înainte de întreprinderea legilor țării sale marele învățătorilor din ce în ce la sume mai bune și astfel a căutat a atrage învățători cît se poate mai buni, ceea-ce succesive în mare parte i-a și succed.

La numirea sa de protopop edificii școlare proprii, și și acestea necorespunzătoare, abia a aflat 6 și numai o singură comună avea școală proprie deplin corespunzătoare și aceea era în Apold-de-sus, care s'a zidit prin mijloacele comunale.

A stăruit însă neîntrerupt pentru zidirea de edificii școlare corespunzătoare în toate comunele. Stăruințele n'au rămas zădarnice, căci astăzi afară de 2 comune mici, toate celelalte au edificii lor proprii, zidite din material solid și corespunzătoare.

Pe cînd la 1870 funcționau ca învățători la școalele din tract abia 17 și din acestia abia 4 cu ceva calificățiune, rînd pe rînd s'au înmulțit numărul aceloră încît astăzi funcționează 30 de învățători, dintre cari 15 sînt cu examen de calificățiune și definitiv, ear' ceilalți în parte absolvenți de cursurile pedagogice, în parte pe cale a-și completa studiile pedagogice.

Suma tuturor salariilor învățătorilor la anul 1872 abia se uroa la 1600 coroane, parte în bani gata, parte în naturalii (cîte o merță de cuceruz de copil) și acei bani 'și-i scotea învățătorul creștărește; astăzi însă suma salariilor învățătorilor se uroă numai în bani gata la 20.000 de coroane.

Nu mai puțin a contribuit la crearea și sporirea fondurilor, a averii materiale a parohiilor prin înființarea de fonduri de bucate etc.

La 1885 a înființat un fond protopresbiterial prin urcarea taxei licențelor de cununie; cu finea anului trecut starea fondului a fost de 4500 coroane.

Dar' la toate aceste părintele protopop Droc a pus coroana prin promisiunea ce a făcut-o împreună cu soția sa, d-na Agapia n. Burbea, în un act adresat consistorului din incidentul pensionării sale și în care zice:

»În sfîșit îmi iau voia a aduce la cunoștința înaltpreasfinției Voastre și a măritului consistor, că pentru cazul morții mele și a soției mele am destinat ambii prin testament o considerabilă sumă din modesta noastră avere pentru scopuri de binefacere culturale bisericești; ear' executarea dispozițiunilor testamentare ce am făcut, s'a conorezut măritului consistor arhiepiscopesc».

Din România.

Misiunea engleză.

Membrii misiunii engleze după ce au vizitat tot ce e mai vrednic de vîzut în capitala României, au plecat alaltăieri, Mercuri, cu trenul de 5, 55 m. p. m. prin Budapesta, la Belgard.

Dela Academie.

Academia română a votat zilele trecute, în ședință plenară, alipirea bibliotecii centrale a statului la biblioteca Academiei.

Ministerul instrucțiunii publice va servi Academiei, pentru bibliotecă, o subvenție anuală de 25.000 de lei, realisînd astfel o economie de 20.720 lei.

Săptămîna aceasta se distribuie premiile pentru cărțile intrate la concurs.

Porturile țării.

Veniturile celor 18 porturi ale țării din taxa de 1/4 la sută și chelagiu în cursul lunii Februarie 1901 a fost de lei 69.144, cu 18.030 lei mai mult ca în Februarie 1900.

Meseriași.

După statistica întocmită la ministerul de domenii, în toată țeara afară de București, sînt 141.708 meseriași (măiestri, calfe și ucenici), din cari 83.076 în județe și 57.832 în orașe.

Numărul măiestrilor în județe e de 70.152, dintre cari 59.767 români, 6621 străini creștini și 3764 evrei.

Numărul măiestrilor în orașe, afară de București e de 20.184, dintre cari

16.484 români, 7605 străini creștini și 6395 evrei.

Măiestrii evrei se găsesc în toate meseriile, afară de căldărari, lingurari, pieptenari și fântânari.

Inspectori și revisori.

»L'Independance Roumaine» scrie, că în budgetul ministerului de interne pentru exercițiul 1901—1902 toate subprefecturile, afară de acele din Dobrogea au fost suprimate.

În locul subprefecțiilor se vor crea posturi de *inspectori*, doi de fiecare district. Acești funcționari nu vor avea cancelarii speciale; ei vor sta la dispoziția prefectului, care-i va însărcina să inspecteze comunele.

Cu data de 1 Aprilie se vor mai crea *revisori comunali* retribuți de către district, cari vor fi special însărcinați cu supravegherea administrațiunilor comunale rurale.

Economie.

Ziarele din București scriu, că conform rapoartelor sosite la ministerul de agricultură, starea sîmîntăturilor în toată țeara e satisfăcătoare.

Din cauza frigului din urmă, pe alocurea rapită a suferit puțin.

Revistă esternă.

Revoluția studentască din Rusia.

Depeșile mai nou din Petersburg aduc surprinzătoare știri, că Țarul a nimicit sentența adusă în contra lui *Carpovici* asasinul lui Bogoljepov, (20 ani muncă silnică) și a dispus ca să se țină o pertractare nouă în cauză.

Sînt grozave scenele, ce s'au petrecut pe stradele Moscovei în ziua luptei dinaintea bisericii Cazan. Aflîndu-se, că două zile întregi studenților arestați nu li-s'a dat nimic de mîncare, 50.000 de oameni au dat năvală asupra temniței, apoi între cîntecele revoluționare au plecat la casa marelui duce Sergius și i-au spart gîmurile cu mere și cu castraveți. După aceea au aranjat un sgomot infernal de sbierături și fluerături. Întreaga miliție și poliție din Moscova n'a putut să răsească cu demonstrații, între cari se aflau mai ales muncitori de fabrică și cari se apărău cu bariade în contra atacurilor cazacești.

Din *Varșovia* se anunță, că autoritățile rușești sînt cuprinsă de spaimă din cauza turburărilor studentești.

Ziarul »Daily Telegraph» scrie: Poliția secretă din Petersburg a descoperit casa, unde este *biroul central al revoluționarilor* și a arestat 75 persoane ce lucrau acolo, a confiscat o tipografie și o mulțime de acte secrete.

Numărul arestațiilor politice este până acum de 3000, între cari multe femei.

Rusia și sîrbările din Toulon.

Guvernul rusesc vrea să observe cea mai mare *discrețiune* față cu revista de flote dela Toulon. De aceea — precum se anunță din Paris — amiralul rusesc *Birileff*, care se află cu o escadră pancerată în portul dela Toulon, a primit ordin, ca să *părăsească Toulonul pe timpul cât va petrece acolo flota italiană*. — Ordinul acesta este viu comentat la Paris și de sigur va mai răcori puțin atmosfera înăbușită în cercurile triplei-alianțe.

De altfel visita flotei italiene la Toulon este considerată ca un răspuns al regelui italian la *actul de curtoaste* al președintelui francez, cînd cu visita flotei franceze la Sardinia.

Întîlnirea lui *Zanardelli* cu *Bilow* tocmăi în preajma acestor sîrbări se crede a fi fost anume combinată ca un fel de *trăsătură de șach*.

Monarhismul în Franția.

Prințul Ludovic Napoleon a sosit la Paris — precum spune *Siclele* — cu scopul de a transforma o mare foaie politică. Numita foaie adaugă, că conducătorii ligii patriotice earăși au început să țină conveniri secrete *monarhistice*. *Siclele* dă statul guvernului, să considere pe prințul Napoleon de *pretendent la tron* și ca atare să-l dețină.

Războiul.

»Köln. Ztg.» are informațiuni, că aproape toate statele din Australia-sudică, precum și Noua-Seelandă au refuzat cererea guvernatorului Milner de a *recruta soldați* pentru armata engleză.

Burii earăși *nimicesc* de-arîndul *trenurile* engleze; de aceea circulația a fost în multe părți interzuptă.

La Londra de câteva zile se vorbește despre un interesant conflict între *Chamberlain* (ministrul pentru colonii) și *Kitchener*. În consiliul de miniștri Chamberlain i'a luat în nume de rău generalismului, că a făcut Burilor concesiuni atât de *proaste, neînțelese și periculoase*. Kitchener a zis, că trebuia să înceapă pertractări, pentru a cîștiga timp, până ce-i va sosi ajutoare nouă. Și de altfel el este de părere, că e mai bună o pace cinstită, decît a mai sacrifica atîția bani și atîta sînge pentru niște rezultate efemere. Părerea lui Kitchener este, că nici după o luptă de mai mulți ani nu este sigură înfrîngerea deservită a Burilor.

Din China.

Încă tot nu se poate ști, dacă s'a subscris sau nu tratatul dintre Rusia și China în privința Manduriiei. — Interesant e să se știe, că *Japonia* ar fi promis Chinei, că-i va da tot spriginul militar, în cas că *Rusia* ar ataca-o pentru *nesubscrierea tratatului*.

Știri mărunte.

Noul minister sîrbesc. În urma demisiei cabinetului *Iovanovici*, noul minister sîrbesc s'a format sub presedenția lui *Dr. Mihail Vuici* ministru de externe. În noul cabinet sînt 4 miniștri radicali, 3 neutrali și 2 progresiști.

„ORAVICIANA“.

Jurnal Oraviței, 2 Aprilie c.

Înainte cu vre-o 10 ani protopresbiterii tractului cu concursul preoțimii, învățătorime și industriașilor au înființat în Oravița »Casa de păstrare populară, societate pe acții» care acum se numește »Oraviciana» societate pe acții.

Intemeietorii la înființare aveau mai pe sus de toate în vedere *principiul național* al acestui institut de credit și economii, care cu mare scrupulositate s'a și practicat din partea primilor sei conducători.

Astăzi însă, — durere, acest principiu se ignorează cu totul. Conducătorii actuali, de bună seamă din lipsa de simțămînt național mai pronunțat, deschid ușile străinilor, și astfel institutul nostru cu timpul o să-și peară caracterul seu național, și cu încetul elementele străine vor ajunge a dispune asupra averii noastre adunată la »Oraviciana».

La aceasta mă îndreptătesc următoarele cazuri concrete:

Deși statutele §. 9 prescriu, că la vinderea acțiunilor în prima linie preferință au acționarii, și numai cînd cu prețul cerut nu s'ar afla cumpărători dintre acționari, se pot vinde altora, totuși direcțiunea la insistența directorului actual a primit și Jidovi și Nemți. Întrebăm pe dl director, cîtă taxă de transferiere a stabilit pentru *omnipotentul Jidan Spärger*, cînd a ajuns acționar? De ce nu s'a aplicat alienatului 3 al §. 9, care prescrie pentru neacționari ca taxă de înscriere dela 2—50 coroane de fiecare acție, făcînd astfel imposibilă intrarea străinilor? Oare așa iute a uitat că »Sparcassa» nemțească încă a fost ridicată cu concursul Românilor, ear' astăzi nici servitorii români nu mai sînt aplicați acolo?

Nu prevăd conducătorii noștri, de cari atîtea speranțe naționale legasem, că și »Oraviciana» noastră poate avea o astfel de soartă, dacă deschide ușile Jidanilor, celui mai periculos element, ca oamenii finanțelor?

Un al doilea caz: Unui subiede dela judecătoria reg. de naționalitate *Jidan*, avînd lipsă de bani, i-s'a acordat tot la insistența dlui director un împrumut de *mai multe mii de cor. cu 5%*, pe cînd *acționarii români ajunși la lipsă de bani solvesc 8%, ori poate și mai mult*. Provisiunea mare din bilanț ne îndreptățește la susținerea acestor afirmări. Unde este aici sentimentul național?

Un al treilea caz: La adunarea generală din anul acesta au participat 118 acționari Români și 2 străini.

Dl director, de altmăd de o natură foarte închisă și serioasă, cum observă pe Jidanul Spärger în antișambră, în mod neobișnuit de preventiv se scoală spre a-l împingina, dîndu-i mîna, ear' celuilalt străin îi oferi scaun de șezut. Am văzut apoi acolo o mulțime de acționari români, între dîinși persoane respectabile și cu merite, dar' pe aceștia nici a-i resaluta nu i'a învrednicit. Așa se poartă un director dela o bancă românească?

Ca acționari români avem dreptul a denunța astfel de fapte antiromânești ale dlui director, avertisîndu-l că cu spriginul și din încrederea noastră a Românilor — ear' nu a *Jidanilor* a ajuns în fruntea »Oraviciane».

Acționarii.

Cronica zilei.

Sibiu, 5 Aprilie n. 1901

Moșie românească. Moșia din Cârțoara (comitatul Făgăraș) a contelui Teleki Samu, compusă din aproape 300 jugere pământ, 30 locuri de casă și o moară cu 3 petri a fost cumpărată cu 34.000 fl. de către 46 țărani de acolo. Oamenii au fost ajutați la această cumpărare de un institut de bani de al nostru și încă de bunăvoința fostului ardeș de acolo — Ungur de altminteri — cărora trebuie să le mulțumim, că au putut face relativ ușor îrgul, la care s'au îmbulzit și alții, îndeosebi și erarul.

Schimbare de fișant. Foiașia oficioasă aduce trei rescripse regale, în urma cărora Horváth Béla, fost comite-suprem în Hont, este trecut la Strigotul; deputatul Lits Gyula este denumit fișant al comitatului Hont; ear' Zákó Milán fișant al Verșetului și Panciovei, în locul lui Pálffy Elemér.

Convocare. Reuniunea pentru ajutorarea robilor din comitatul Sibiu-lui este convocată prin prezidiumul său, dl. Alexandru János, la adunarea generală, ce se va ține în 28 Aprilie, la 10 ore a. m., în sala de pertractări a tribunalului. Agende sunt următoarele: 1. Deschiderea adunării prin președintele și raport despre activitatea reuniunii și despre elocarea averii ei. 2. Alegerea președintelui și a 30 membrii în comitet. 3. Raportul comisiei cenzurătoare despre starea casei și averii reuniunii la finea anului trecut, precum și luarea unui conclud în privința acesteia. 4. Alegerea unei comisii cenzurătoare de trei membri și 5. Propuneri eventuale.

După adunare comitetul va ține imediat ședință de constituire. Celelalte ședințe ordinare ale comitetului se vor ține tot în locul numit în ziua de 29 ale lunilor Iunie, Septembrie și Decembrie totdeauna la 4 ore p. m.

Internarea lui Tolstoi. Am amintit, că guvernul rusesc a exilat pe Tolstoi din Moscova la moșia sa Iasnaja-Poiana, ear' pe fiul său 'l-a pedepsit cu închisoare domiciliară. Bătrânul Tolstoi de altfel nu se prea ducea din sătutul său și dacă nu-l internau acolo, poate nici nu-l venea în minte, că nu-i este iertat a se depărta din el.

Călătoria lui Mac-Kinley. Președintele Statelor-Unite va face un mare turneu prin țările sale. Aceasta călătorie, în care va fi însoțit de toți membrii cabinetului, durează 2 luni. În timpul acesteia președintele va avea locuința permanentă în tren, care va fi aranjat cu multă eleganță. De aici din tren și de la o distanță de câteva mii de chim. va deschide el expoziția pan-americană din Buffalo la 1 Maiu. Președintele va apăsa pe un nasture electric din cupeul său și porțile cele mari ale expoziției se vor deschide în mijlocul sunetelor unei muzici minunate.

Bülow și Zanardelli s'au întâlnit la gara din Verona, unul venind dela Berlin, celalalt dela Roma. Au stat numai câteva minute de vorbă și apoi au plecat, ca să-și caute de sănătate: canicularul german la Veneția, premierul italian la Madermo lângă lacul Garda.

Defraudări. Zilnic putem înregistra din foile maghiare defraudări mari și mici din partea funcționarilor unguri. Iată încă 2 cazuri:

Babits Dénes, funcționarul dela poșta din Becicherecul-mare a fugit cu mai multe mii de florini dimpreună cu o frumoasă damă.

Könczey Iozsef, conducător la casa de păstrare din Oradea-mare, a pungașit 3000 florini. Le dăm ca tot atâtea dovezi de cinste patriotică.

Cutremur de pământ în Ungaria. Marți după amiază pe la orele 6 s'a simțit un scurt cutremur de pământ în partea sudică a țării, la Deva, Lugoj, Arad, Seghedin, Timișoara, Becicherecul-mare, Zimony, Neopanta. Pagube mai mari și nenorociri nu s'au întâmplat. Din punct de vedere seismologic e interesantă coincidența acestor cutremure cu cele anunțate în România, Italia și Turcia.

Misiunea engleză trimisă de regele Angliei, ca să notifice Țării lui suirea sa pe tron, a fost condusă de ducele Abercorn. Misiunea a fost primită de Țării și Țarevna în palatul lor din Țarsooje-Selo.

„Romana”, cântăul dans român social. Explicarea celor cinci figuri și modul cum se poate învăța fără instructor de dans. Această broșură constituie numărul 1 din „Călușul dansurilor naționale”. Prețul 30 bani. De vânzare la librării și la editor: Nic. Jugănar, Lugoj (strada Andrei nr. 11.)

Satul Vaglio din partea nordică a Italiei s'a cufundat cu totul sub pământ.

Un proiect de lege pentru combaterea beuturii spirtuoase a fost prezentat în dieta prusiană. O foaie din Germania scrie în privința aceasta următoarele: Deși este cam unilateral, că proiectul se mărginește numai la rachiu, trebuie să concedem, că beutura de rachiu este cea mai periculoasă atât din punctul de vedere al sănătății, cât și din punctul de vedere criminalistic. Proiectul de lege este împărțit în două. În partea primă se cuprind dispozițiuni pozitive și practice pentru a micșora beutura de rachiu prin introducerea de anumite restricțiuni în privința vânzării rachiuului. Partea a doua este mai mult de natură ideală și dispune ca să se dea învățătură tinerimii în școală, celor în vîrstă în localuri publice, în sale de așteptare, în antîșambrelor edificiilor de servicii publice și altele. Această influență ideală poate însă avea între împrejurări mai mult rezultat practic, decât restricțiunea vânzării de rachiu, căci această restricțiune cuprinsă în lege poate fi în multe chipuri călcată de birtași. Proiectul de lege ca încercare pentru combaterea alcoolismului trebuie salutat cu bucurie.

Moartea voivodului Țiganilor englezi. În zilele trecute a murit la Birmingham Esau Smith, mai marele Țiganilor din Anglia. Venerabilul bătrân era de 94 ani. Îl jolesc veduva sa, 5 feciori, 7 fete și 200 de nepoți. El avea mare autoritate înaintea Țiganilor englezi, cari pe el îl recunoșteau de supremul lor judecător. Supușii lui au versat la înmormântare șiroaie de lacrimi, suspine și vaete asurzitoare au scos din piepturile lor.

Cum l-au prins pe Aguinardo? Colonelul din armata Statelor-Unite Funs-ton, povestește în chipul următor prinderea înfricoșatului revoluționar din insulele Filipine: Trupa noastră era compusă din indigeni, cari trecuseră pe partea noastră. O parte din ei erau îmbrăcați în uniformă lor proprie, ear' ceilalți în costum civil, ca să nu fie nici urmă de bănuială asupra noastră. Eu și mai mulți ofițeri americani eram îmbrăcați ca soldați de rînd și aveam înfățișarea, ca-și-când am fi niște prinsonieri ai Filipinenilor. Ajunserăm astfel la termenul rîului Pahanan, unde era casa lui Aguinardo. Fostul conducător al răsculaților, Ilario Placido, trecut pe partea noastră, se făcu că greșește și intră în casuță să vadă acolo e Aguinardo. Observându-l își ceru iertare, că l-a conturbat, și apoi eșind dete semn Mațabeșilor să se apropie de casuță și să tragă focuri asupra gardei răsculaților. Se încinse o luptă desperată, 20 dintre revoluționari căzură, alții fură răniți, ceilalți surprinși de atacul neașteptat o luară la fugă. Mai mulți dintre noi pătunară în casă. Colonelul Alhambra, 2 căpitani și 4 ofițeri ai răsculaților scăpară pe fereastră. Aguinardo la început se infuria, dar îndată se liniști și ne spuse, că dacă nu l-ar fi tradat nici-când nu ar fi fost prins.

Rectificare. Pe pagina primă, în entrefiletul „Incompatibilitatea și comitatele”, îndată la început, în loc de „Mișcarea de justifiacare” etc. e de a se citi „Mișcarea de purifiacare” etc.

Constat cu plăcere, că preparatele lui Maggi, în deosebi cele pentru supă, se întrebunțează spre îmbunătățirea bucatelor și apetitului de mulți ani în bucătăria Escalenței Sale, arhiepiscopul și metropolitul Arcadie Ciuperovici și au devenit un articol de economie indispensabil.

Cernăuți în 13 Martie 1901.

Economa curții arhiepiscopicești:
Agiaje Kossawicz,
soție de consilier aulic.

Vieța socială.

Producțiune musicală-teatrală în Boița.

Corpul învățătoarelor dela școala populară gr.-or. din Boița, invitat la producțiune musicală-teatrală, împreună cu joc, ce o va aranja cu elevii școlii Luni. (a 2-a zi a sf. Paști) în 2/15 aprilie a. c. în sala festivă a edificiului școlar. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoană locul I. 1. cor. 20 bani; locul II. 80 bani; locul ultim 40 bani. NB. Oferte benevole se primesc cu mulțumire și se vor cuita pe calea publicității. Venitul curat se destăinează bibliotecii școlare.

Programa: 1. „Sună buciulul d'alarmă”, de I. Simonescu, executată de corul școlii. — 2. „Plugul blăstămat”, de V. Alexandri, predat de o elevă. — 3. a) „Noaptea”, de „ ” și b) „Pe marea lină”, de I. Wiest, executate de corul școlii. — 4. „Dufmancele”, de G. Coșbuș, predată de „ ”. — 5. a) „Sai române, sai în joc”, de T. Cerna și b) „Momente dulci”, executate de corul școlii. — 6. „Bucovina n'a învățat și umblă la înșurat” sau „Vlăduțul mamei” piesă teatrală într'un act, de I. Lupescu. După aceea urmează petrecere cu joc.

MAI NOU.

Ziarul „Tems” și tripla-alianță.

„Tems” scriind despre raportul Italiei către tripla-alianță, crede că alianța aceasta nu mai poate fi punctul de gravitațiune în politica universală.

Atentat asupra Țarului.

Mai multor ziare din Londra li-se depeșează din Petersburg, că un ofițer din garda imperială a tras o pușcă-tură de revolver asupra Țarului, în momentul când acesta voia să jsubscrie în odaia sa de lucru niște documente. Ofițerul s'a împușcat apoi. Țarul însă a rămas nevătămat. Știrea trebuie confirmată.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

„Buletinul industrial” al asociațiunii generale a absolvenților școalelor de arte și meserii din București, numărul 2 pe anul 1901 are următorul cuprins: O lămurire. — Crisa actuală și legea breslelor. — Higiena și salubritatea orașelor și locuințelor. — Concluziunile congresului de căi ferate, Paris 1900. — Locomotivele la expoziția internațională din Paris. — Resistența materialelor (urmare). — Note asupra minelor, metalurgiei, industriei și comerțului Germaniei. — Chestiunea inginerilor diplomați în serviciul căilor ferate și cu deosebire la serviciul întreținerii. — Cronică. — Proceduri și rețete. — Note și impresii. — Informațiuni.

ECONOMIE.

Pentru economii nostri.

— Mașină de semănat. —

Vestim pe economii români din comunele de pe teritoriul comitatului nostru, unde până acum nu se folosește mașina de semănat, că subsemnatul comitet central este aplicat a da în mod gratuit spre folosire mașina de semănat.

Cei-ce doresc să folosească această mașină să se adreseze subșcrișului comitet cu posibilă grabire.

Mașina se ia în primire în Sibiu și are să fie transportată la fața locului și îndereț pe cheltuiala proprietarului ce o cere și care are să garanteze pentru înapoierea mașinii în timpul hotărît de comitet și în stare bună. În oare se se arete și timpul, de când și până când voește să o folosească.

Dacă în comuna, unde se va duce mașina nu se află om priceput la cărmuirea mașinii, comitetul își rezervă a angaja de aici un om priceput și pe cheltuiala celui-ce o cere.

Ar fi de dorit, ca fruntașii din comunele interesate să iee înțelegere în această afacere și cererile să se facă într'una pentru mai mulți proprietari.

Sibiu, 1 Aprilie 1901.

Comitetul „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Dem. Comșa, V. Tordășianu, președinte, secretar.

Distribuire de pădureți.

Vestim pe această cale pe membrii „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, cum și pe conducătorii școalelor de pomi, că Marți, în 9 Aprilie n., la orele 11 din zi vom împărți în mod gratuit între doritorii de a cultiva pomi 10.000 pădureți meri, 8000 peri și 1000 gutui.

Pădureții se iau în primire la locuința subșcrișului president (Strada Crucii nr. 7) pe lângă o simplă adeverință de primire. Bine ar fi, ca în scopul scutirii pădureților de arșița soarelui, fiecare primitor să aducă cu sine o pânzătură groasă, în care să învelie rădăcinile pădureților.

Sibiu, 3 Aprilie n. 1901.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Dem. Comșa, V. Tordășianu, președinte, secretar.

POSTA REDACȚIUNII.

Careii-mari. În convocarea ce ne-ați trimis nu este indicată ziua adunării despărțimintului. Vre răgăm a ne-o indica sau publicăm convocarea cum ne-ați trimis-o?

Câmpeni. Noi trimitem ziarul regulat. Coreșp. măn.

Bibliografie.

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

O nouă carte de contabilitate A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăși cunoștințele de contabilitate a poporului nostru. Purcuzând din micșele practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcând un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților, precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII—213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria arhiepiscopescă din Sibiu, dela tipografia A. Mureșianu, librăria N. I. Ciureu în Brașov și dela librăria seminarului gr. cat. din Blaj.

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară, în special Banca națională română”, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Diplome maramureșene din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și protofiș comitatens în Sighetul-Marmației (M.-Sziget). Tomul I., prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 510 acum ved lumina zilei pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno- și geografice ale romanticei Marmății. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl. Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rîndul primilor nostri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc.

Opul se află de vânzare la autorul, dl. Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

Scrișori către plugari. de Constantin Sandu, diplomat al școlii de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economice. „Scrișori către plugari” este broșura sau cărtica a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărtica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămănaul. — Despre fînațe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

„Enciclopedia Română”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzând cuvintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literel L și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar care e pe deplin justificată prin importanța suctelor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucacu, Lugoj, Lytuon (D. Onciu), Mailat, Maior, Maioreșcu, Măldăreșcu, Mănăstire, Mangra, Maniu, Manlin, etc. Igiena: Lupus, Mălalu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbrie, L'Indépendance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Lo-

oke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Ciril Lucari, Ludovic, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon; Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Maimuța, Malaezi, Mamifere, Mandievichi (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tractate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onciu cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de folos real, sînt articolele igienice lucrute de academicianul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și în trece scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiunile amintim biseriile românești din Lugoj, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depoșit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

Chestia autonomiei bisericei române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de Lucian Boloș. Tipografia „Minerva”, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vânzare la librăriile românești. — Atragem atențiunea publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silagi —30
Portretul il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oșirii —40
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . . 3.—
Românii la Debreșin —60

Nosiți în Sibiu.

La 5 Aprilie n. 1901.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Kuncz, director din Cluj; Horovitz din Cluj, Gartner din Brașov, întreprinzători; Gross, d-șoara teatrală din Brașov; Bronnek, privatier din Viena.

Hotel „Neurhrens”: Makay, privatier din Mureș-Ogorheiu; Szavics din Arad; Lang, monteur din Budapesta; Lang, comerciant din Oradea-mare.

Hotel „Meltzer”: Cucui, comerciant din Sighișoara; Stanciu, inginer din Viștea; Stork ospătar din Mediaș.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 5 Aprilie n. 1901.

Hărte-monetă română	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești		—	—	—
Imperial (15 R ^o aur)		—	—	—
Buble rusești		2.46		2.54
Galbeni		11.26		1.940
Napoleon-d'ori		19.		9.100
100 Marco germane		117.—		117.40
Livre sterling		28.90		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 8 Aprilie n. 1901

Renta de aur ung. 4%	118.25
„ „ 4%	98.35
„ ung. val. cor. 6%	99.0
Impozitul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate-slavene	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.6
Locuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Locuri austriace din 1860	142.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1675.—
„ de credit ung.	715.—
„ de credit austr.	702.50
Scrișuri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiaștești	11.35
Napoleon-d'ori	19.0
Marco 100 imp. germane	117.40
London 10 Livre sterlingi	240.40

Bursa de Viena.

Din 8 Aprilie n. 1901

Renta de aur 4%	118.5
Renta ung. v. c. 4%	98.30
Impozitul căilor ferate ung.	99.20
Bonuri rurale ung.	98.60
„ croate-slavene	98.75
Renta de hărte austriacă	98.35
„ de argint austriacă	98.15
„ de aur austriacă	11.15
Locuri austriace din 1860	141.80
Acțiunile băncii austro-ungare	16.8.5
„ de credit ung.	715.—
„ de credit austr.	701.—

Pentru redacție și editura responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Telefon 37. Deposit: str. Cisnădiei nr. 30. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,**REFECTOR,****DORMITOR.**Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.
Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru biserică nouă.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri, cafele, decorațiuni de tot felul etc. [169 46—50]

Liferant al căilor ferate ungare.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.**Biblioteca populară a „Tribunei”.**

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 culeștip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culeștip-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrla Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Năncovă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmente de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picături. Poveste franceză de Eleanora Tănăsescu, după A. Gevray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoacă. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăinului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantamile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fantamile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Meliș. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Nucul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și penza ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulău. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 2 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răsăritul pînăurului. Poveste de Nicolae Trîmbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Fărdi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Căntec bătrănesc”. Din culeștile lui I. Pop Rotegănu. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpetare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpetare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoilul	—20
Costan T., Aur, novela	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novela orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Rattentod

(moartea cloșanilor)

(Felix Immisch, Delitzsch)

este cel mai bun mijloc pentru stîrpirea repede și sigură a cloșanilor și șoarecilor. Oamenilor și animalelor domestice nestrîcacios. Se poate căpeta în pachete à cor. 1.20 și 0.60 în farmaciile: „La vulturul negru” în Sibiu, E. Wolff în Cohalm, „La vultur” în Sebeșul-săse, în Gherban, în Reginari, în Borgo-Frund și în Mercurea. [50] 7—10

Colectați**mărci postale folosite**

din toate țările și de ori-ce sorte, chiar și de cele mai comune — pentru creșterea și instrucția băieților săraci, cari o să devină preoți. Suvenir religioase frumoase, cu deosebire cruci, cununi, medaile cu Sf. Antoniu și Domnul Isus Christos se împart din Praga. Informațiile și expedițiile se se adreseze la Bureau Bethlehem, Bregenz (Vorarlberg). [413] 16—25

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al
„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,
cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositeare a umplut un gol adînc simțit la literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frunț învățător, stăpăr priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot social.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studioze

— fieceare Români,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vînzare la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Chestiunea**Română****în Roma.****Conferența**

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vînzare la:

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Prav de dinți conservativ,

cel mai bun prav de dinți.

Apă de gură aseptină, cea mai bună apă de gură.

Cele mai bune perii de dinți în lume

[188] 6—6

se capătă la depositeurul:

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cisnădiei (palatul comandel de corp),

în Sibiu.

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpunuri și lumini, str. Cușterii,

în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositeare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositeare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'-'mi socot —

Cu mintea mea”

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o ghidă.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicile ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.